

Kedves Kata Asszony, kedves Tamás, Gergely, Ádám, kedves Családtagok, tisztelt Egybegyűltek, gyászoló Gyülekezet!

Szomorú szívvel írom e szavakat, a Magyar Művészeti Akadémia képviselőjében. Kérem, bocsásson meg nekem, ha ez a megemlékezés a hivatalos tiszteletadásnál személyesebb hangulatú lesz, adózván az – értékes és évek óta tartó, hivatalos kapcsolat mellett – általam magánemberként is mélyen szeretett Mihály emlékének.

Dr. Ittész Mihály 2013 óta Akadémiánk rendes tagja, az Intézményt odaadó, segítő, mindig előrevivő gondolataival, ha kellett, építő kritikáival szolgáló művész-tudósa volt. Művész-tudósnak nevezem, hiszen Rá mindkét elnevezés, a szó legmélyebb értelmében volt igaz. Bár én sajnos már nem láthattam-hallhattam őt kórust vagy zenekart vezetni, de az a legmélyebb Értés, Átértés, ahogyan ő a muzsikához viszonyult, művész létét is igazolta. Tudós egyéniségét pedig szinte lehetetlen egészében méltatni: a magyar Kodály-kultusz és pedagógiai képzés egyik, mindvégig Kodály gondolataihoz hű, fő oszlópa volt. Annak, aki Magyarországon és a nagyvilágban Kodály filozófiájával foglalkozott, dr. Ittész Mihály munkássága megkerülhetetlen. Műveinek hosszú sora világította meg és szolgálta hazánk legfontosabb zenepedagógiai vonulatát.

Ahogyan előszóban, úgy írott műveiben is minden szava igaz és jelentéssel bíró volt. Mihály egyike maradt azon keveseknek, akik mindig igazul beszéltek; soha nem „viselkedett” a helyzet vagy személy kedvéért, hanem a másik embert – rangjától vagy pozíciójától függetlenül, azonos módon – megtisztelve, mindenkinél szerényebben, a legigazabb krisztusi alázattal élte életét.

Először a 2000-es évek elején a Nemzeti Kulturális Alap Zenei Kollégiumában dolgozhattam vele együtt, ismeretségünk hamar barátsággá vált. Széles és mély műveltsége, szakmai megbízhatósága mellett rendkívül értékes segítségnek bizonyult szerteágazó ismerete a magyar kultúra képviselőiről. Figyelemmel kísérte kollégáit, különös tekintettel az újabb és újabb ifjú tehetségekre.

Később Szutrély Katin, feleségemen keresztül – akinek Mihály a Kodály Zoltán Zenepedagógiai Intézetben igazgatóhelyettese volt – beleláthattam a Kodály Intézetben végzett munkájába is. Feleségem fiatal, kezdő tanárként kerülhetett ebbe a kivételes Intézménybe, és Miska mindig támogatta, segítette, okította őt – szinte észrevétlenül, sohasem éreztetve vele az idősebb, mérhetetlenül tapasztaltabb, óriási tudással bíró kolléga fölényét. Mindig úgy tanította, mintha csak épp véletlenül eszébe jutott volna egy-egy éppen használható cikk, könyv;

esetleg egy-egy kevésbé ismert dal, melyet megosztott kolleginájával. Ám ezek a tanácsok mindig alaposan átgondolt ideák voltak, kivétel nélkül minden alkalommal a másik javát szolgálva.

Miska tanított, kutatott, fáradhatatlanul fejlesztette az Intézet Archívumát; ha fizikailag lehetséges volt, minden, a Kodály Intézethez fűződő tudományos vagy zenei eseményen részt vett, és mindig mindenkihez volt pár kedves szava, egy-egy halkán elmondott, remek szóvicce... Ám, félreértés ne essék: a kedvesség és szerénység tartást és erőt takart, Mihály mindig kiállt az általa képviselt ügyek igazságáért.

És kérem, végül engedjenek meg még egy személyes emléket: Miska és Kata hosszú évek óta, szervezett utazások keretében hozták az érdeklődőket együtteseim, a Purcell Kórus és Orfeo Zenekar budapesti koncertjeire, de nyilván ugyanígy vitték az embereket más érdekes hangversenyekre is. Ritka manapság ez a fajta igény a népművelésre, a fáradhatatlan szomjúhozása a kultúrának. Még alig több mint egy hónapja, május 15-én, Handel *Messiás*-ának előadása után, melyet már csak az internetes közvetítés jóvoltából tudott Miska meghallgatni, még ezután a koncert után is írt nekünk, megtisztelve figyelmével és szeretetével.

Majd még egyszer, pünkösdi áldásától kísért utolsó találkozásunkkor is az Akadémia és az oktatás fejlődése, előbbrevitele foglalkoztatta. Minden területen végtelen úrt hagy maga után, s jósága, tisztessége, emberi és szakmai alázata mindenki számára példaértékű marad.

Drága Miska, adjon a Jóisten erőt Tiednek, kikben annyi örömd telt, a hiányoddal való küzdelemhez! Emlékedet szeretettel, tisztelettel megőrizzük.

*„Az igazakat te mind megtartod,
A kegyeseket megoltalmazod.
A szegényeket felmagasztalod...”*

Isten nyugtasson békében!

Vashegyi György